

Άθλια συμπεριφορά από έλληνες εργοδότες στην Αυστραλία καταγγέλει Έλληνας σεφ

«**Ο**ι έλληνες εργοδότες στην Αυστραλία, κυρίως οι ιδιοκτήτες καταστημάτων εστίασης, συμπεριφέρονται στους συμπατριώτες τους, χειρότερα και από τους έλληνες...της Ελλάδας. Ας ξεκινήσουμε όμως με τα βασικά, προκειμένου να αντιληφθείς, από που «αντλούν» τα πατήματα τους. Καταρχήν, είναι πολύ δύσκολο να μεταναστεύσεις και να δουλέψεις στην Αυστραλία. Πολύ δύσκολο. Στην Αυστραλία, το κράτος λειτουργεί με όλη την σημασία της έννοιας. Υπάρχουν νόμοι και κανόνες που πρέπει να τηρηθούν, αλλιώς δεν θα καταφέρεις τίποτα απολύτως. Αυτό που κάνουν οι περισσότεροι, και το έκανα και εγώ, είναι να επισκεφθείς την χώρα ως φοιτητής, να σου «βγάλουν» δηλαδή μια student visa και να παρακολουθήσεις τα μαθήματα της σχολής που επιθυμείς. Κάπου εδώ όμως, ξεκινούν και τα προβλήματα. Ο νόμος ορίζει, ότι ως φοιτητής δικαιούσαι να δουλέψεις μόλις...20 ώρες την εβδομάδα. Με 20 ώρες την εβδομάδα όμως, δεν «βγαίνεις» με τίποτα. Η ζωή εδώ είναι πολύ ακριβή. Όταν εργάζεσαι ως φοιτητής, δικαιούσαι το κατώτατο μισθό, που είναι 18 δολάρια Αυστραλίας την ώρα. Αν πιάσεις δουλειά αλλού, τα χρήματα που θα εισπράτεις, θα είναι αναγκαστικά μαύρα. Αν σε πιάσει όμως το κράτος να εργάζεσαι παρανόμως, σε στέλνει με την «μία» στο αεροδρόμιο και φεύγεις πίσω σπίτι σου ή όπου αλλού θες να πας. Ο ιδιοκτήτης πληρώνει μόνο ένα πρόστιμο. Είναι πολύ σπάνιο να βρεις έναν αυστραλό εργοδότη, που θα το κάνει αυτό. Να απασχολεί κάποιον «μαύρα». Σε αντίθεση με τους έλληνες εργοδότες, οι οποίοι επιδίδονται «αβέρτα» στο σπορ. «Προσλαμβάνουν» συμπατριώτες τους, για να «εξυπηρετηθούν» και οι δύο πλευρές. Να βγάλει δηλαδή ο άλλος το έξτρα χαρτζιλίκι για να ζήσει και ο επιχειρηματίας να έχει στην δούλεψη του «αόρατους» εργαζόμενους που θα του κοστίζουν πολύ λιγότερο» δηλώνει στο bangladeshnews.gr, έλληνας chef της Μελβούρνης...

ΣΕ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ ΔΙΣΤΑΓΜΟ. ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΣΟΥ...

«Για να παραμείνεις όμως στην Αυστραλία, πρέπει να βρεις κάποιον πρόθυμο εργοδότη να σου προσφέ-

ρει sponsorship. Σκέψου το σαν μια μόνιμη άδεια εργασίας, η οποία όμως συνοδεύεται, και από κάποιες προϋποθέσεις. Τα χρήματα που πρέπει να σου δώσει, ανέρχονται στα 56.000 δολάρια τον χρόνο. Είναι πολύ σπάνιο να σου προσφέρει έλληνας εργοδότης sponsorship. Αυτό το κάνουν μόνο οι αυστραλοί εργοδότες. Προσωπικά, ήμουν πολύ τυχερός, καθώς βρήκα έλληνα επιχειρηματία που μου το πρόσφερε. Σε περίπτωση που λήξει η student visa και δεν έχεις βρει sponsorship, πρέπει να σπουδάσεις ξανά. Γνωρίζω παιδιά που είναι φοιτητές...5 χρόνια. Το κράτος, το βολεύει πολύ αυτή η κατάσταση, γιατί βγάζει «τρελά» χρήματα από τις σχολές. Τι συμβαίνει τώρα στα ελληνικά καταστήματα εστίασης, και ειδικά στην περιοχή του Oakleigh, που είναι μια ελληνική παροικία, στην οποία δραστηριοποιούνται πολλοί έλληνες επιχειρηματίες; Όλα σχεδόν τα μαγαζιά είναι φαγάδικα. Μιλάμε για πολύ χρήμα. Πολύς κόσμος. Δούλεψα εκεί και ξέρω τι λέω. Άκου: Ενώ ο μισθός, όπως σου είπα, είναι 18 δολάρια την ώρα, οι έλληνες εργοδότες προσφέρουν 15,14, ακόμη και 12 δολάρια την ώρα. Δουλεύεις μόνο όταν έχει δουλειά και βεβαίως πληρώνεσαι μόνο για τις ώρες εκείνες. Μπορεί δηλαδή να πας στις 10:00 το πρωί, να δουλέψεις μέχρι τις 14:00, και μετά, επειδή δεν θα έχει δουλειά, να σου πει «φύγε, κάνε καμιά βόλτα και έλα αργότερα να δουλέψεις». Σε κρατά «όμπρο». Εννοείται ότι ο εργοδότης που σε απασχολεί μαύρα, δεν πληρώνει ούτε το superannuation που οφείλει απέναντι στο κράτος. Για λόγους ευκολίας, ας το χαρακτηρίσουμε ως τις...εργοδοτικές του εισφορές. Στην Αυστραλία, είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει στον αντίστοιχο κρατικό φορέα, τα χρήματα της ασφάλισης του εργαζόμενου. Δεν το κάνει. Επομένως, εσύ φαίνεσαι σαν να δούλεψες 20 ώρες, ενώ στην πραγματικότητα εργάστηκες...80. Προσέξτε κάτι: Οι δηλωμένες ώρες αφορούν αυτούς που σπουδάζουν κάτι σχετικό με την εστίαση. Αν είσαι π.χ, οικο-

νομολόγος, δουλεύεις εξ'ολοκλήρου «μαύρα». Έτσι και αλλιώς, σε περιμένει άλλη δουλειά. Η ανασφάλιστη εργασία «πιάνει» τους συμπατριώτες του, ιταλούς, ρώσους, κτλ. Και αν εσύ δεν θέλεις να δουλέψεις για τόσα λίγα χρήματα, σου λέει «φύγε, περιμένουν και άλλοι».

ΜΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΑΣΧΗΜΑ. ΜΑΣ ΘΕΩΡΟΥΝ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΡΟΦΥΓΑΔΕΣ, ΠΟΥ ΗΡΘΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΜΕ...

«Δεν πληρώνουν επίσης γιορτές, αργίες, Σαββατοκύριακα και άδειες. Όσον αφορά την συμπεριφορά τους απέναντι στους έλληνες, είναι τραγική. Τραγική. Έχω εργαστεί σε μαγαζί, στο οποίο η ιδιοκτήτρια μας φώναζε «πεινασμένους», «ήρθατε εδώ για να φάτε ένα κομμάτι ψωμί» και άλλα πολλά τέτοια. Η στάση τους απέναντι μας είναι θλιβερή. Πρόσφατα, έλληνας εργοδότης χτύπησε ένα νέο παιδί που δούλευε σε αυτόν. Το παλικάρι, αναγκάστηκε να φωνάξει την αστυνομία. Πιστεύω ότι μας φθονούν, γιατί τα περισσότερα παιδιά που έρχονται εδώ είναι μορφωμένα. Θυμάμαι, δούλευα στο Oakleigh όταν εμφανίστηκε ένας γέρος, ο οποίος μας αποκάλεσε... «Αλβανούς της Αυστραλίας». Ήταν μεγάλος και δεν ήθελα να μαλώσω μαζί του. Του είπα μόνο, πως δεν δέχομαι παρατηρήσεις από κάποιον που μένει τόσα χρόνια στην Αυστραλία και ακόμη δεν έχει μάθει να μιλά...αγγλικά. Άλλο και αυτό. Τόσα χρόνια στην Αυστραλία και ακόμη δεν έχουν μάθει την γλώσσα. Μιας που αναφέρθηκα ξανά στο Oakleigh, να σου πω, προκειμένου να σου αποδείξω τι αρχιαπατέωνες είναι οι έλληνες, πως εργαζόμουν σε

εστιατόριο της περιοχής. Ήμασταν 7 μάγειρες, οι 4 δεν φαίνονταν «πουθενά», και αυτός παρουσίαζε μόνο τους 3 υπαλλήλους με τις 20 ώρες εργασίας που αντιστοιχούσαν στον καθένα. Άρα 60 ώρες την εβδομάδα και «καθάριζε». Ξέρεις πόσες ώρες δούλευα μόνο εγώ; 80! Αν πας εκεί και μπεις σε ένα μαγαζί, θα αντικρίσεις δεκάδες εργαζόμενους. Δηλωμένοι, θα είναι μόνο μια «κούφτα». Κάποτε, έγραψε κάποιος ένα άρθρο για τις άσχημες συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι έλληνες εργαζόμενοι από τους συμπατριώτες τους στην Γερμανία, και η γυναίκα ενός επιχειρηματία σχολίασε «σαν δεν ντρέπονται οι αισχροί, να κάνουν τέτοια πράγματα». Γέλασα και της είπα, πως είναι δυνατόν να μιλάει εκείνη, όταν κάνει τα ίδια και χειρότερα. Απίστευτη υποκρισία...».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΛΥ ΒΡΩΜΙΑ ΑΠΟ ΠΙΣΩ...

«Να σου πω κάτι ακόμη για τους έλληνες της Αυστραλίας; Το μόνο που παραδέχομαι είναι, πως δούλεψαν πολύ σκληρά όταν ήρθαν εδώ. Σαν τα σκυλιά. Σε αυτό, τους βγάζω το καπέλο. Υπάρχει μια μερίδα νομοταγών πολιτών. Που δεν παρανομούν. Που νοιάζονται για τους συμπατριώτες τους. Τους βοηθούν. Από την άλλη όμως, υπάρχουν και αυτοί που λειτουργούν ως μέγιστοι φοροφυγάδες, κλέβουν το κράτος αβέρτα. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα λεφτά. Λεφτά, λεφτά, λεφτά. Θα πουλούσαν και την μάνα τους στο διάολο για να κερδίσουν περισσότερα. Και προσέξτε, τα χρήματα που βγάζουν δεν τα ξοδεύουν, τα βάζουν όλα στην τράπεζα. Αυτός είναι ο μεγάλος τους καημός. Ποιος έχει τα περισσότερα χρήματα στην τράπεζα. Γνωρίζω ανθρώπους, επιχειρηματίες, με πολλά λεφτά στην άκρη, που παίρνουν σύνταξη και πάνε να δουλέψουν...ως καθαριστές για να βγάλουν παραπάνω. Απίστευτες καταστάσεις. Όσον αφορά την επιδειξιμανία τους, την εξάρτησή τους από το αλκόολ, τα ναρκωτικά, τους ξυλοδαρμούς των γυναικών τους, τα καζίνο και τον ιππόδρομο, θα στα πω άλλη φορά. Ο μύθος τους καταρρέει...».